

Astăzi, Duminică, 26 Octombrie, 2025
†) Sf. Mare Mc. Dimitrie, Izvorătorul de Mir
Duminica a XXIII-a după Rusalii

Efesenii 2

⁴ Dar Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit

⁵ pe noi, cei ce eram morți prin greșalele noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos – prin har sunteți mântuiți! –

⁶ și împreună cu El ne-a sculat și ne-a făcut să ședem întru cele cerești întru Hristos Iisus,

⁷ pentru că'n veacurile viitoare să arate covârșitoarea bogăție a harului Său, prin bunătatea Sa față de noi întru Hristos Iisus.

⁸ Căci în har sunteți mântuiți prin credință; iar aceasta nu-i de la voi: e darul lui Dumnezeu;

⁹ nu din fapte, pentru ca nimeni să nu se laude.

¹⁰ Fiindcă a Lui făptură suntem, zidiți în Hristos Iisus spre fapte bune pe care Dumnezeu mai dinainte le-a gătit pentru ca noi să umblăm întru ele¹.

¹ Credința (v. 8) e o virtute teologică (vezi 1 Co 13, 13 și nota), dăruită de Dumnezeu, dar ea nu lucrează singură, ci însoțită de fapta bună (vezi Iac 2, 26), toate făcând parte din planul inițial al lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră.

2 Timotei 2

¹ Tu deci, fiul meu, întărește-te în harul care este în Hristos Iisus;

² și cele ce-ai auzit de la mine în fața multor martori, pe acestea încredințează-le unor oameni credincioși care vor fi destoinici să-i învețe și pe alții.

³ Ia-ți partea ta de suferință, ca un bun ostaș al lui Hristos Iisus.

⁴ Nici un ostaș nu se încurcă cu treburile vieții dacă vrea să-i placă celui ce l-a adus în oaste;

⁵ iar dacă cineva ia parte la luptele atletice, nu e încununat dacă nu s'a luptat după legile acestora.

⁶ Plugarul care se ostenește trebuie să fie cel dintâi care să mănânce din roade.

⁷ Înțelege ceea ce-ți spun, căci Domnul îți va da pricepere în toate.

⁸ Adu-ți aminte de Iisus Hristos Cel înviat din morți, din seminția lui David, după Evanghelia mea²

⁹ pentru care sufăr până la a fi legat în lanțuri ca un făcător de rele; dar cuvântul lui Dumnezeu nu e legat.

² = În conformitate cu Evanghelia predicată de Pavel (Rm 2, 16; 16, 25) sau de el împreună cu apostolii autentici (2 Co 4, 3; 1 Tes 1, 5; 2 Tes 2, 14).

¹⁰ De aceea pe toate le rabd de dragul celor aleși, pentru ca și ei să aibă parte de mântuirea cea întru Hristos Iisus, cu slava veșnică.

Evrei 12

¹¹ Certarea, oricare ar fi ea, nu pare la'nceput că e spre bucurie, ci spre'ntristare; dar mai târziu, celor ce-au fost încercați³ prin ea le pune'nainte roada cea pașnică a dreptății.

¹² Pentru aceea, îndreptați-vă mâinile cele slăbite și genunchii cei slăbănogiți;

¹³ faceți cărări drepte pentru picioarele voastre, așa încât ceea ce e șchiop să nu calce-alături, ci mai degrabă să se vindece.
[...]

²⁵ Vedeți să nu-I întoarceți spatele Celui ce grăiește; că dacă n'au scăpat de pedeapsă aceia, care l-au întors spatele Celui ce prin cuvinte le aducea cerul pe pământ, cu atât mai mult noi, de ne vom îndepărta de Cel ce ne grăiește chiar din ceruri;

²⁶ al Cărui glas a cutremurat atunci pământul, iar acum a făgăduit, zicând: **Încă o dată zdruncina-voi nu numai pământul, ci și cerul.**

³ Mai precis: celor exersați, antrenați în vederea unui scop.

²⁷ Iar cuvintele **încă o dată** arată schimbarea celor zdruncinate, ca a unor lucruri făcute, spre a rămâne cele ce sunt de nezdruncinat.

Luca 8

²⁶ Și au ajuns cu corabia în ținutul Gherghesenilor⁴, care este în fața Galileii.

²⁷ Și ieșind El pe uscat, l-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demoni; de multă vreme el cu haină nu se îmbrăca și în casă nu mai locuia, ci în morminte.

²⁸ Și văzându-l pe Iisus, a strigat și a căzut înaintea-l și cu glas mare a zis: „Ce-ai cu mine, Iisuse, Fiul Dumnezeului Celui-Preânalt? Rogu-te să nu mă chinuiești...”.

²⁹ Că-i porunca duhului necurat să iasă din om. Fiindcă de mulți ani îl stăpânea; și-l păzeau legat în lanțuri și'n obezi, dar el, sfărâmând legăturile, era gonit de demon în pustiu.

³⁰ Și l-a întrebat Iisus: „Care-ți este numele?” Iar el a zis: „Legiune”. Că demoni mulți intraseră în el.

³¹ Și-l rugau pe El să nu le po-

⁴ Variantă toponimică pentru ținutul Gadarenilor. În legătură cu Gadara vezi nota de la Mc 5, 1.

runcească să meargă în adânc.⁵

³² Și era acolo o turmă mare de porci care păștea pe munte. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei; și le-a îngăduit.

³³ Și ieșind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s'a repezit de pe stâncă'n lac și s'a înecat.

³⁴ Iar păzitorii, văzând ce s'a întâmplat, au fugit și au dat de veste în cetate și prin sate.

³⁵ Și au ieșit să vadă cele întâmplăte și au venit la Iisus; și pe omul din care ieșiseră demonii l-au găsit îmbrăcat și întreg la minte, șezând jos, la picioarele lui Iisus; și s'au înspăimântat.

³⁶ Și cei care văzuseră le-au spus cum a fost izbăvit demonizatul.

³⁷ Și toată mulțimea din ținutul Gherghesenilor L-a rugat să plece de la ei, că erau cuprinși de frică mare. Iar El, intrând în corabie, S'a înapoiat.

³⁸ Iar bărbatul din care ieșiseră demonii Îl ruga să rămână cu El. Iisus însă l-a trimis înapoi, zicând:

⁵În Mc 5, 10 rugămintea demonilor este aceea ca Iisus să nu-i trimită în afara aceluia ținut. Luca duce gândul până la capăt: să nu-i trimită în adâncul pământului (întru cele mai de jos), acolo unde este sălașul normal și definitiv al diavolului (cf. Ap 9, 1-2; 11, 7; 17, 8; 20, 1, 3).

³⁹ „Întoarce-te la casa ta și spune cât a făcut Dumnezeu pentru tine”. Și a plecat, propovăduind în toată cetatea cât a făcut Iisus pentru el.

Ioan 15

¹⁷ Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unii pe alții!

¹⁸ De vă urăște pe voi lumea, să știți că pe Mine mai înainte de voi M'a urât.

¹⁹ Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este-al ei; dar pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v'am ales pe voi din lume, de aceea vă urăște lumea.

²⁰ Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul ei. Dacă M'au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi.

²¹ Dar pe toate acestea vi le vor face din pricina numelui Meu, pentru că ei nu-L cunosc pe Cel ce M'a trimis.

²² De n'aș fi venit și nu le-aș fi grăit, păcat n'ar avea; dar acum ei nu au cuvânt de dezvinovățire pentru păcatul lor.

²³ Cel ce Mă urăște pe Mine Îl urăște pe Tatăl Meu.

²⁴ De n'aș fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat n'ar avea; dar acum au și văzut și M'au urât – și pe Mine, și pe Tatăl Meu,

²⁵ dar aceasta, pentru a se plini cuvântul scris în legea lor: **M'au urât pe nedrept.**

²⁶ Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu vi-L voi trimite de la Tatăl, Duhul Adevărului, Cel ce din Tatăl purcede⁶, Acela va mărturisi despre Mine.

²⁷ Dar și voi mărturisiți, pentru că de la'nceput sunteți cu Mine.

Ioan 16

¹ Pe acestea vi le-am grăit ca să nu vă poticniți⁷.

² Vă vor scoate din sinagogi; ba chiar vine ceasul când tot cel ce

⁶ Purcederea (de la latinescul procedo) este mișcarea prin care Duhul Sfânt izvorăște din Tatăl și Se odihnește în Fiul, într'o permanentă comuniune treimică. Sfântul Duh este și „Duhul Adevărului”, pentru că prin el și prin lucrarea Sa în lume cunoaștem adevărul total despre Dumnezeu. Text fundamental pentru elaborarea și formularea articolului 8 din Simbolul Credo.

⁷ Vezi nota de la Mt 16, 23. Iisus îi previne pe apostoli asupra încercărilor la care vor fi supuși, pentru ca acestea să nu le devină pietre de poticnire în credință și lucrare.

vă va uide să creadă că-I aduce închinare lui Dumnezeu.

Matei 8

²³ Și intrând El în corabie, ucenicii Săi L-au urmat.

²⁴ Și, iată, furtună grea s'a făcut pe mare, încât corabia se acoperea de valuri; iar El dormea.

²⁵ Și venind ucenicii la El, L-au trezit, zicându-I: „Doamne, mântuiește-ne, că pierim!”

²⁶ Și Iisus le-a zis: „De ce vă este frică, puțin-credincioșilor?” Atunci S'a ridicat, a certat vânturile și marea și s'a făcut liniște mare.

²⁷ Iar oamenii se mirau, zicând: „Cine este Acesta, că și vânturile și marea ascultă de El?...”⁸

⁸ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Îndrăcitul gadarean,
după tămăduirea
sa, se lipește de
Domnul și dorește
să rămână cu
El pentru totdeauna;
după aceea însă,
auzind voia Lui, mer-

ge și propovăduiește în întreaga
cetate facerea de bine pe care a
primit-o. Binefăcătorul atrage la
Sine, voia Lui devine lege pentru
cel miluit, iar limba acestuia nu se
poate stăpâni să nu vestească ceea
ce a primit de la El. Dacă am avea
în minte toate bunătățile pe care
le-am primit și le primim de la
Domnul, n-ar mai fi printre noi
nerecunoscători, n-ar mai fi căl-
cători ai sfintei Lui voi, n-ar mai fi
oameni care să nu-L iubească mai
mult decât pe orișice. Prin botez,
ne izbăvim de păcatul strămoșesc
și de pierzania pe care el o aduce;
prin pocăință, ne curățăm mereu
de păcatele care se lipsesc neîncetat
de noi. Dumnezeuiasca Pronie ne
apără de rele – pe care de multe
ori nu le vedem – și ne îndreap-
tă pașii pe calea cea mai puțin
lipsită de primejdii pentru noi și
mai prielnică Țelurilor noastre; și,
până la urmă, tot ce avem este de
la Domnul. De aceea, se cuvine
să ne dăruim Domnului din tot

sufletul, să plinim întru toate voia
Lui și să proslăvim numele Lui
cel preasfânt, mai ales cu viața
și cu faptele, ca să nu fim mai
prejos decât îndrăcitul gadarean,
care dintr-o dată s-a arătat atât
de înțelept, încât a devenit pildă
vrednică de urmat pentru toți.⁹

⁹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri
din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi
din an.*